

¶ Sermonarū de mortuis. f. 10. de s. geminiano

Incipiunt orationes funebres: siue f. moz
marum de mortuis f. mi venerabiles patrem
fratrem Ioanne de sancto Geminiano. Et
primum eiusdem in omni f. mones precium.

GOnsidera israe/
el pro his q̄ mortui sunt. i.
Regi. Quia locis t̄ cintatibus plurim⁹ pluveruerit
in defunctos funerib⁹ p̄di-
cationes ad populum fieri
que eti⁹ p̄ mortuis occasionaliter fieri. i.
oc-
casionē ipsoꝝ; magis t̄ p̄ consolatione viue-
tiū t̄ doctrina audiētū; eos fieri est credē-
dū. Propter in p̄dicatiōib⁹ talibus q̄ scilicet
ad funera sunt p̄dicatores ad tria p̄cipue in-
tentio[n]ē habere: q̄ in verbis p̄positis bre-
viter inmunitur. Et p̄mo quidē ad eruditio[n]ē
nem populi. Sed ad honores dei. Tertio
quoḡ si possit ad cōmendationē destituti,
Ad propter p̄mū ad cōsiderandū inducit
q̄ dicit ei cōsidera. vt videlicet anteq̄ p̄dicet
q̄ dicere possit vel debet magis utilia po-
pulo diligēti cōsideratione disponat. **N**isi
insimodi autē eē vidēt que ipsius auditores
ad mīdi cōtempū inducit; p̄dicando vide
licet eis t̄ labores t̄ dolores mundana dili-
gentiū. **S**im illud ps. x. **A**u laborē t̄ dolore
cōsideras. Laborē sc̄z viuentium et mundana
querentium; t̄ dolore morientium t̄ ea deseren-
tiū. Item talia esse vident q̄ debet etiā con-
sidera; e vt p̄cēt q̄ peccatores ad cōpū-
tationē inducunt; siue exaggerādo peccatoꝝ
iniquitatē. **J**ob. xi. Videſ iniquitatē nō cō-
siderat; sc̄z q̄ sit increpāda. Siue ostēdēdo
peccati vilitatē. De qua ex persona aie pecca-
tricia dicit **A**theni. Videſ dñe t̄ p̄didera q̄
viliſ facta ſum. Siue etiā declarādo pecca-
ti sterilitatē. ppter quā p̄tōres iutiles nec
mittunt ſemina operi nec recolligunt mani-
pulos fructū. **A**nde **L**uce. xii. Cōsiderate
coruos. i. in p̄tōis denigratoꝝ; qm̄ nō ſemina-
nante ſez merita; nec metuit ſez p̄mia. Siue
etiā p̄dida retributōnis calamitate. p̄s.
x. **O**culis tuis p̄diderabis; t̄ retributionē
peccatoꝝ videlicet. **E**st etiā in p̄dicatiōib⁹
talibus nō modicus utilia populo; q̄ diuini
iudicii p̄tōribus timorē incutūt; q̄ ſez ex-
tali timore ad contritionē t̄ penitentiā ma-
gis ſollicitant. **J**ob. xxiii. **C**onsidera eum
ſez die iudicii timore ſollicitoꝝ. **B**Pro-
pter ſedm. vt dei ſez honore intēdat q̄ p̄di-
cat ſeu doceſ ſub noſe iſl̄ ſcriptura; p̄pofita

predicantē alloquīt; cōſidera inquiſiſ iſl̄.
Iſrael em̄ vidēt deū interptaf. **A** talis d̄z
eſe quilibet p̄dicator; vt cōcēplatiōis t̄ in-
tētione ſue oculis deū iugiter intueatur et
videat. Intētione q̄ppē oculo p̄dicator; ad
deū aſpicit q̄n in ſuis ſimoniū nō laudē v̄
gloriā. p̄piaſ; ſed honorē dei t̄mmodo per
doctrine p̄fectū intēdit. Alioq̄ ſi gloriā; p̄
pia quereret; nō deū ſed ſemelīp̄m aſpice-
ret; t̄ ſic eterna bona q̄ ſit ſc̄tō p̄dicatori p̄
miſſa mīme obrineret. **D**e q̄b̄ videlicet bois
dicit **N**umeri. x. **N**is bona p̄misit iſraeli. i.
recta intētione p̄dicanti. **D**ebet quoq̄ deū
videre q̄ p̄dicator oculo cōcēplationis intēne.
Sed ſicut beatus Aug. teſtāt; humane mē-
tis acies inualida in tam excellēti luce nō
figit; inſi p̄pus per iuſtitiā fidei cōmūdetur.
Ande ſi p̄dicator in fide errāt deū cōtem-
ple; quaſi corrupto t̄ nō ſano oculo deū
intuet; et tūc vere nō cognoscit eū. **S**im illud
Iſa. i. **I**ſrael autē me nō cognouit. **E**de he-
retico p̄dicatorē ſcriptū eſt **R**o. xi. **L**ecitas
ex parte cōtingit in iſl̄. **E**x parte quidē di-
cīt. q̄ pluriꝝ doctor; hereticis lyc̄ erret in
vno articulo; ſi alio ſi nō errat. **V**ere quoq̄
et iſl̄ poterit p̄dicator vocari; ſi fuerit ſan-
ctus et mīdus in corde. **S**im illud **P**icre. ii.
Sāctus iſrael dñs. Item ſi fortis t̄ labore
ſus in ope. **S**im illud **N**umeri. xxiiii. **I**ſrl autē
fortiter ager. **M**ursus ſi fit verat t̄ nō dolos
ſus in ſimone. **S**im illud **J**ob. i. **E**cce vere iſ-
raelita in quo dolus nō eſt. Item etiā ſi ſit
fertilis. i. multū facies fructū in peccatoꝝ
co[n]uerſione. **S**im illud **O**ſee. x. **A**ltis frō-
doſa iſl̄ ſructus adequat' eſt; ſez q̄ ſicut
p̄cedit frondes verborū; ita quoq̄ ſequit
fructū p̄fectū auditor. **T**ertio autē
in p̄dicatore requiriſ ut ſez in funeribus
p̄dicet p̄ us q̄ mortui ſunt ſc̄l cōmēdan
disrvt videlicet ſi bene vixerūt; eoꝝ ſaudata
opera ſint alijs in exemplū. **E**t tutū quidē
eſt laudare bonos viros mortuos q̄ viuen-
tes. **S**im illud **E**ccliaſteſ. iii. **L**audauſ ma-
gis mortuos q̄ viuētes. **D**uplici em̄ ex caſ-
ri dicit **A**xiom⁹ in quodā ſimone; utilius
eſt hoīm̄ mortui laudare q̄ viuēt; vt illo
potissim⁹ rēpe laudē ſanctitatis extollas;
q̄ nō ſe laudatio adulatio nocet; nec lauda-
tū tentat elatio. **A**ude post periculū; p̄ re-
dica ſecūrī. **A**unda nauigātis felicitatē; ſi
eū puererit ad portū. **A**unda ducis virtutes
ſed cū pulchritus eſt ad triumphū. **S**i vero q̄
mortu⁹ ſuerit; homo nō extiterit clare vīte

Proemium

vel fame: magis est doctrine viuentium q̄
talis defuncti laudibus insistenduz; immo
si vite detectabilis fuerit; oīno est silendū a
laude: apud eos qui eius vitā nouerunt
scandalum potius q̄ edificatio orat. Vis
forte de reconciliatione et finali eius peni
tentia clarū t̄ notum testimonium habeat

Quod certe ad consolationē suorum et ad
penitentie aliorum exempluz non reprehē
mibile erit populo recitare. Sed siue laudare
sive vituperare oporteat; obseruandum est
quod seneca dicit. **L**aude parce; vituperia
parcius. **D**ecidit ut que de sermonib⁹
funeris generaliter dicta sunt magis par
ticulariter et clarissim elucescant; ipsi⁹ est
mihi fratri Joanni post sermones quos fe
ci de tempore et etiā festi⁹; de mortu⁹
rum quoq; sermonibus presens opusculuz
edere ad multorum instantiam fratru⁹. In
quo primo ponentur sermones de statu vi
uentium et morientium; seu de vita et mor
te hominis generaliter loquentes. Secundo
vero sermones dignitatum et statuum; aut
officia seu etates vel eventus fortune et mo
dos mortis varios homini⁹; de quibus pre
dicabitur specialiter experientes. Ultimo
vero ponentur sermones ad consolationez
remenantium et mortu⁹ suis lugentium
pertinentes. Sed primo omnium ponentur
sermones qui loquuntur generaliter de mi
seria humane vite. Secundo subduntur et
ali⁹ in quibus tractatur de mortuis et mor
tais conditione. Tertio sequuntur ali⁹ qui
sunt sive mixtum loquuntur de vtrōq;. Quar
to vero ponent nōnuli qui loquuntur de statu
post mortem. Ita q̄ erit facile fratrib⁹ qui
ad finera predicare debuerint sermonem
prout eis videbit vel generaliter vel specia
liter vel etiam singulariter pro quoq; de
functo assumere congruentem. Studiu⁹ att
tem sermones hos etiam multum breves
facere; sed diffuso; per plures tamen pres
singulos eoz distinctos; ut ex ipa prolixita
te sermonis predicator⁹ si necessariū fuerit
possit predicare prolixius; et ex ipsa distin
ctione membrorum de unoquoq; sermone
quantum sibi videbitur assumendo possit
et cum voluerit etiaz b: euina p̄dicare. Plu
ralitas autem partium vniuersaliumq; sermo
nis ad hoc valere poterit predicatori. q̄ de
vno eodemq; sermone si breviter predica
re voluerit plures poterit predictions as
sumere. Ad laudem scilicet illius t gloriaz

in cui⁹ manu sum⁹; vt in lib. Sapie ca. vii,
dicitur; nos t sermones nostri; qui ci sit do
minus vite et mortis; nos in vita per gra
tiam dirigat; et ad gloriam post mortem p̄
ducat qui viuit et regnat deus in secula bi
dictus t sup sydera gloriosus. Amen.

Explícitū est proemium venerabilis patris
fratris Johannis de sancto geminiano; in
sermones suos funebres sive de mortuis.